

[Patursson.]

var blevet ophævet i 1816. Denne Institution var stærk dengang, og den er ikke svækket siden. Thi naar en Embedsmands Indstilling, en Amtmands Indstilling gælder mere end 20 folkevalgte Medlemmers Indstilling, maa man dog sige, at det er Embedsdiktatur. Og det er det, der faktisk er Tilfældet.

Det er ikke en enkelt Mand, man kan klage over, det er vor Forfatning, og jeg tror, at jeg er i Overensstemmelse med den højtærede fungerende Statsministers Parti, naar jeg udtaler dette her, idet jeg dermed er i Tilslutning til en Udtalelse, som jeg fandt i det socialdemokratiske Partis Hovedorgan her i Byen, og som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse. Den lyder saaledes:

„I disse lange forsmædelige Aar“ — det er Estrup-Tiden, der omtales — „voksende Demokratiet sig urokkeligt fast i det danske Folks Bevidsthed.“ Saa kommer det: „Tabet af politisk Frihed og hovne Herremænds og stupide Embedsmænds aabenlyse Foragt for det brede Folk og for de Idealer, den jævne Mand svor til, skabte et Had mod Diktatur og Vilkaarlighed, som Gudske lov endnu lever i Befolkningens overvældende Flertal.“

Saadan er det netop paa Færøerne. Der er et stadigt voksende, jeg skal ikke netop sige Had, jeg vil sige Antipati, mod den ufolkelige Repræsentation, som hedder Amtmandsinstitutionen, og derfor venter jeg, at den højtærede fungerende Statsminister vil være os behjælpelig, saaledes at vi, lige saa vel som man her i Danmark fik et Systemskifte i 1901 — jeg havde den Ære og Glæde paa den Tid at være Medlem af det andet høje Ting —, ogsaa paa Færøerne snarest muligt kan faa et Systemskifte, saa at vi ogsaa der kan faa et folkeligt og demokratisk Styre.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg beklager, at jeg har skuffet den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) ved min Tale. Den ærede Ordfører for Venstre og vist ogsaa den ærede Ordfører for de Konservative (Lange) mente, at der, samtidig med Anbefalingen af dette Forslag skulde have været forelagt — saaledes forstod jeg det — en lang Række Tilfælde, hvorved man paaviste, at den nuværende Forfatning ikke havde kunnet arbejde paa tilfredsstillende Maade, takket være Landstingets Stilling. Jeg har ikke fundet Anledning dertil. Landstingets Synderregister gennem Tiderne er

stort, og alle ærede Medlemmer i dette Ting er bekendt dermed.

Det, der for mig er det afgørende, er dette: Skal Flertallet herske her i Landet eller skal Mindretallet? De to ærede Ordførere har i deres Udtalelser her Gang paa Gang søgt at hævde, at Mindretallet skal beskyttes. De har ikke talt noget om Flertallets Ret til at træffe Afgørelsen. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) sagde: Skal eet Medlem over Halvdelen i Folketinget have Ret til at træffe Afgørelsen? Ja, er det værre, end hvis Flertallet har et Medlem mere ogsaa i Landstinget? Det var jo det, der var Tilfældet i den Periode, jeg omtalte i min forrige Tale. Da Venstre havde Regeringen i Tiden 1920—24 og 1926—29, havde de et Par Medlemmer flere i Folketinget sammen med de Konservative, og Stillingen var noget lignende her i Landstinget, og da var der jo ingen, der talte om Beskyttelse for Mindretallene. Ingen af de ærede Ordførere har svaret paa, hvorfor man ikke havde Beskyttelse dengang. Talte man dengang fra de Herrers Side om, at det er sørgeligt, at Mindretallet slet ikke er beskyttet efter den gældende Forfatning? Nej, man brugte den Magt, man havde, det var man berettiget til, men man glemte at tage det mindste Hensyn til Mindretallet. Det, der for mig er det afgørende, er, at Flertallet faar Ret til at træffe Afgørelsen og tager Ansvaret.

At den ærede Ordfører for Venstre ogsaa var skuffet over mine Udtalelser om det ærede Medlems Stilling med Hensyn til Republik og Nedsættelse af Valgretsaldren, forbavser mig egentlig. Jeg sagde, at det ærede Medlem stillede sig her paa Linie med Kommunerne, og det er jo rigtigt. Kommunerne har ingen Repræsentant i dette høje Ting, men de Udtalelser, som blev fremsat i Folketinget, skulde altsaa komme frem her gennem det ærede Medlems Mund, og jeg spørger det ærede Medlem: Hvad var Hensigten med at drage dette Spørgsmaal frem? Den kan ikke være at faa klaret, hvorledes Socialdemokratiets Stilling er. Den er jo klart angivet, og som jeg nævnte i min første Tale i Dag, gjorde den ærede Ordfører for mit Parti utrykkeligt Rede for vor Stilling her. Der er gjort Rede for, hvorfor disse Punkter ikke er medtaget i Forslaget. Vi er ikke saa naive at tro, at det ærede Medlem og hans Parti eller Det konservative Folkeparti vilde gaa med til at indføre Republikken. Vi er heller ikke saa naive at tro, at de paa nærværende